KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 09.11.2005
COM(2005) 357 końcowy/2

2005/0145 (CNS)

CORRIGENDUM:
Annule et remplace la version
du 02.08.2005.
Concerne toutes les versions linguistiques
sauf FR, EN, DE.

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 974/98 w sprawie wprowadzenia euro

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Kontekst ogólny

Wprowadzenie euro oraz jego stosowanie w obecnie uczestniczących Państwach Członkowskich regulują obecnie trzy rozporządzenia Rady. Po pierwsze, rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 w sprawie wprowadzenia euro[1], które reguluje wprowadzenie euro w pierwszej grupie Państw Członkowskich należących do strefy euro oraz w Grecji. Rozporządzenie to opiera się na scenariuszu zatwierdzonym przez Radę Europejską podczas szczytu w Madrycie w 1996 r. Przepisy te nie mogą być dłużej stosowane w istniejącej formie z uwagi na fakt, że sytuacja państw, które w przyszłości przystąpią do strefy euro, będzie inna niż sytuacja leżąca u podstaw scenariusza madryckiego. Niniejsza inicjatywa proponuje zatem zmianę tego rozporządzenia.

Wprowadzenie i stosowanie euro reguluje ponadto rozporządzenie Rady (WE) nr 2866/98 w sprawie kursów wymiany między euro a walutami Państw Członkowskich przyjmujących euro[2] oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 w sprawie niektórych przepisów odnoszących się do wprowadzenia euro[3]. Podczas gdy pierwsze z nich wymaga zmiany w celu uwzględnienia kursów wymiany dotyczących walut Państw Członkowskich wchodzących do strefy euro, drugie może pozostać niezmienione.

Niektóre z nieuczestniczących Państw Członkowskich rozpoczęły już wewnętrzny proces przygotowań do wprowadzenia euro i przygotowują w szczególności zmiany prawa krajowego. Jako że w odniesieniu do uczestniczących Państw Członkowskich wyłącznie Wspólnota dysponuje kompetencjami do uchwalania prawa walutowego, Państwa Członkowskie potrzebują solidnych i rzetelnych wspólnotowych ram prawnych jako podstawy prowadzonych przez nie przygotowań.

1.2. Cel

Podczas gdy Traktat, a w szczególności jego art. 122 i 123, pozwalają na rozszerzenie strefy euro na obecnie nieuczestniczące Państwa Członkowskie, prawo wtórne nie przewiduje zasad wprowadzenia euro w tych Państwach Członkowskich, ani wdrożenia stosownych przepisów Traktatu. W związku z powyższym prawo wtórne jest niezbędne dla umożliwienia tego kroku.

W tym względzie zasady stosowane wobec obecnie uczestniczących Państw Członkowskich, a w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 w sprawie wprowadzenia euro, jak również rozporządzenie Rady (WE) nr 2866/98 w sprawie

---

1 Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1, rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2596/2000 w celu wprowadzenia euro w Grecji.

2 Dz.U. L 359 z 31.12.1998, str. 1, rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1478/2000 w celu wprowadzenia euro w Grecji.

3 Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1, rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2595/2000 w celu wprowadzenia euro w Grecji.

kursów wymiany między euro a walutami Państw Członkowskich przyjmujących euro oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 w sprawie niektórych przepisów odnoszących się do wprowadzenia euro zostały z powodzeniem zastosowane w odniesieniu do wprowadzenia euro w pierwszych dwunastu Państwach Członkowskich strefy euro. Okazało się, że przedstawione ramy prawne są stabilne i solidne, powinny być zatem, w miarę możliwości, utrzymane i stosowane w odniesieniu do przyszłych krajów uczestniczących w strefie euro.

Z uwagi na fakt, że niektóre nieuczestniczące Państwa Członkowskie mogą dołączyć do strefy euro już w 2007 r., należy odpowiednio wcześnie wdrożyć ramy prawne zmodyfikowane dla potrzeb rozszerzenia strefy euro, aby zapewnić bezpieczeństwo prawne dla wszystkich Państw Członkowskich uczestniczących w przyszłości w strefie euro oraz ustanowić zasady, które mogą bez przeszkód obowiązywać każde przyszłe państwo uczestniczące. Podczas gdy rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 w sprawie niektórych przepisów odnoszących się do wprowadzenia euro może obowiązywać w niezmienionej formie, dostosowania wymaga w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98. Konieczność zmiany tego rozporządzenia wynika między innymi z faktu, że odnosi się ono do określonych stałych dat. Cel polegający na tym, by rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 stosowało się do wszystkich obecnych i przyszłych Państw Członkowskich uczestniczących w strefie euro, powoduje konieczność dostosowania rozporządzenia poprzez zastąpienie stałych dat datami określonymi w rozporządzeniu dla każdego Państwa Członkowskiego. Ponadto z uwagi na to, że banknoty i monety euro znajdują się już w obiegu, scenariusz wymiany środków pieniężnych zastosowany wobec pierwszych dwunastu uczestniczących Państw Członkowskich nie będzie właściwy w stosunku do wszystkich państw przystępujących w przyszłości do strefy euro. Będzie zatem istniała konieczność wprowadzenia pewnej swobody działania.

Po pierwsze, Państwo Członkowskie może wybrać okres przejściowy w „tradycyjnym" rozumieniu tego słowa, na wzór okresu przejściowego mającego zastosowanie wobec Państw Członkowskich tworzących strefę euro w 1999 r. (Austria, Belgia, Finlandia, Francja, Hiszpania, Irlandia, Luksemburg, Niderlandy, Niemcy, Portugalia, Włochy) lub przystępujących do niej w 2001 r. (Grecja) Oznaczałoby to, że euro przyjmowano by najpierw jako walutę danego Państwa Członkowskiego, mimo że banknoty i monety denominowane w euro wprowadzano by dopiero po upływie okresu przejściowego w tym Państwie Członkowskim. Czas trwania okresu przejściowego mógłby być różny w różnych Państwach Członkowskich.

Po drugie, Państwo Członkowskie może opowiedzieć się za scenariuszem „big bang", czyli równoczesnym wprowadzeniem waluty i pieniądza gotówkowego. W tym scenariuszu okres przejściowy trwałby jedynie „jedną sekundę". W konsekwencji przyjęcie euro jako waluty w danym Państwie Członkowskim pokryłoby się z wprowadzeniem banknotów i monet denominowanych w euro.

Wreszcie Państwa Członkowskie mogłyby przyjąć scenariusz „big bang" połączony z okresem stopniowego wycofywania, przy czym zastosowanie miałby scenariusz „big bang", a przez ograniczony czas po dacie równoczesnego wprowadzenia waluty i pieniądza gotówkowego w pewnym zakresie możliwe byłoby stosowanie jednostki waluty krajowej w określonych instrumentach prawnych (faktury, księgi rachunkowe, …).

Państwa Członkowskie wchodzące do strefy euro można ustalić dopiero po uchyleniu derogacji. Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 wymaga natomiast wcześniejszej zmiany w ramach odrębnego działania.

1.3. Prognoza

Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98, oparte na art. 123 ust. 4 Traktatu WE, stanowi i będzie stanowić podstawę wprowadzenia euro w pierwszych jedenastu uczestniczących Państwach Członkowskich. Rozporządzenie to zmieniono jednokrotnie rozporządzeniem Rady (WE) nr 2596/2000 z dnia 27 listopada 2000 r. w oparciu o art. 123 ust. 5, by umożliwić Grecji przystąpienie do strefy euro. W zasadzie zmiana tego rozporządzenia polegała po prostu na dopisaniu Grecji do listy uczestniczących Państw Członkowskich zamieszczonej w rozporządzeniu (WE) nr 974/98.

Rozwiązanie przyjęte w przypadku Grecji winno mieć zastosowanie w odniesieniu do wszystkich kolejnych rozszerzeń strefy euro. Dla każdego indywidualnego przystąpienia będzie istniało odrębne rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (WE) nr 974/98. Rozporządzenie zmieniające opierać się będzie na art. 123 ust. 5 Traktatu WE i w swej istocie wydłuży listę uczestniczących Państw Członkowskich o każde Państwo Członkowskie, przystępujące do strefy euro, oraz wskaże scenariusz wymiany środków pieniężnych wybrany przez to Państwo Członkowskie.

W celu przygotowania rozporządzenia (WE) nr 974/98 na kolejne zmiany konieczne jest wprowadzenie uprzednio pewnych zmian technicznych na podstawie art. 123 ust. 4 zdanie trzecie Traktatu WE. Należy ich dokonać jak najszybciej, aby odpowiednio wcześnie stworzyć przejrzystość i bezpieczeństwo prawne dla krajów uczestniczących w przyszłości w strefie euro.

Po każdej zmianie Komisja z zasady przygotuje nieoficjalną jednolitą wersję rozporządzenia (WE) nr 974/98 w zmienionym brzmieniu.

2. ASPEKTY PRAWNE

2.1. Podstawa prawna

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 123 ust. 4 zdanie trzecie Traktatu WE, który pozwala na przyjęcie przepisów prawa walutowego. W sprawie wniosku Komisji Rada po konsultacji z EBC stanowi kwalifikowaną większością głosów Państw Członkowskich nieobjętych derogacją.

Należy stwierdzić, że art. 123 ust. 5 Traktatu WE stanowi, że jeśli decyduje się o uchyleniu derogacji przyznanej Państwu Członkowskiemu, Rada decyduje między innymi o innych środkach niezbędnych do wprowadzenia euro jako jednej waluty w danym Państwie Członkowskim. W sprawie wniosku Komisji Rada stanowi jednomyślnie głosami Państw Członkowskich nieobjętych derogacją oraz danego Państwa Członkowskiego po konsultacji z EBC. Przepis ten stosuje się jako podstawę prawną dopisywania kolejnych Państw Członkowskich wchodzących do strefy euro do listy państw wymienionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 974/98.

2.2. Subsydiarność i proporcjonalność

Wniosek dotyczy zakresu wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada subsydiarności nie ma zastosowania.

Inicjatywa nie wykracza poza zakres konieczny dla osiągnięcia jej celów. Zatem jest ona zgodna z zasadą proporcjonalności.

2.3. Wybór instrumentów prawnych

Rozporządzenie stanowi jedyny właściwy instrument prawny umożliwiający zmianę rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 w sprawie wprowadzenia euro.

3. IMPLIKACJE BUDŻETOWE

Wniosek nie powoduje żadnych konsekwencji finansowych dla budżetu Wspólnoty.

4. KOMENTARZ DO POSZCZEGÓLNYCH ARTYKUŁÓW

4.1. Art. 1 ust. 1

Przepisy te usuwają skutek rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 polegający na odwołaniu się do konkretnych dat. W zamian daty zastępują definicje, a wynikające z nich konkretne daty mogą być różne dla różnych Państw Członkowskich.

4.2. Art. 1 ust. 2

Artykuł ten stanowi, że daty określone dla każdego Państwa Członkowskiego i wymienione w art. 1 zapisane są w nowej tabeli zamieszczonej w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98.

4.3. Art. 1 ust. 3

Przepis ten służy uproszczeniu art. 2 poprzez stosowanie dat określonych w rozporządzeniu w miejsce stałych dat dla każdego Państwa Członkowskiego.

4.4. Art. 1 ust. 4

Przepis ten, zmieniający art. 9, zastępuje stałe daty datami określonymi w rozporządzeniu.

4.5. Art. 1 ust. 5

Przepis ten przewiduje okres stopniowego wycofywania. Pozwala on na dalsze tworzenie instrumentów prawnych (takich jak faktury lub księgi rachunkowe) odnoszących się do jednostki waluty krajowej w rocznym okresie stopniowego wycofywania. Ponadto przepis ten pozostawia dalsze ograniczanie jego zakresu i czasu trwania decyzji Państw Członkowskich.

4.6. Art. 1 ust. 6

Przepis ten zastępuje stałą datę, o której mowa w art. 10 i 11, datą określoną w innym miejscu rozporządzenia. Ponadto art. 11 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 zmienia się w celu uznania statusu monet euro wydanych przez państwa trzecie (obecnie: Monako, San Marino i Państwo Watykańskie) jako prawnego środka płatniczego na mocy układów monetarnych ze Wspólnotą.

4.7. Art. 1 ust. 7

W przepisie tym ustaloną datę zastępuje się zapisem jak wyżej.

4.8. Art. 1 ust. 8

W przepisie tym ustaloną datę zastępuje się zapisem jak wyżej. Zobowiązuje on banki do wymiany banknotów i monet denominowanych w jednostce waluty krajowej na banknoty i monety denominowane w euro bez jakichkolwiek opłat w fazie podwójnego obiegu. Pułap dla tego zobowiązania może określić prawo krajowe.

4.9. Art. 1 ust. 9

Przepis ten dodaje załącznik, o którym mowa w pkt 4.2 powyżej, który zawiera przegląd definicji określonych w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 oraz ich znaczeń dla każdego z Państw Członkowskich.

W trakcie dalszych prac legislacyjnych poszczególne Państwa Członkowskie będą dopisywane do listy, dołączonej obecnie do rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98. W celu przygotowania takich zmian, przed podjęciem przez Radę, na mocy art. 122 ust. 2 Traktatu, decyzji o zniesieniu derogacji w stosunku do Państwa Członkowskiego, dane Państwo Członkowskie winno zawiadomić Radę i Komisję w formie pisemnej, czy uważa okres przejściowy za konieczny i w przypadku, gdy opowiada się ono za scenariuszem „big bang", czy pragnie skorzystać z okresu stopniowego wycofywania.

Dla Państwa Członkowskiego A stosującego okres przejściowy według zasad ustalonych podczas szczytu w Madrycie, Państwa Członkowskiego B stosującego scenariusz „big bang" i Państwa Członkowskiego C stosującego scenariusz „big bang" i okres stopniowego wycofywania odpowiednie rubryki tabeli wyglądają następująco: Zostaną one wpisane do tabeli według ustalonej kolejności Państw Członkowskich:

Państwo Członkowskie A	1 stycznia 20XX	1 stycznia 20XX+1	nie dotyczy	nie dotyczy
Państwo Członkowskie B	1 stycznia 20YY	1 stycznia 20YY	nie	nie dotyczy
Państwo Członkowskie C	1 stycznia 20ZZ	1 stycznia 20ZZ	tak	31 grudnia 20ZZ

2005/0145 (CNS)

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 974/98 w sprawie wprowadzenia euro

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 123 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji[4],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[5],

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego[6],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro[7] stanowi o zastąpieniu walutą euro walut Państw Członkowskich, które spełniły warunki konieczne do przyjęcia jednolitej waluty, w czasie gdy Wspólnota rozpoczęła trzeci etap Unii Gospodarczej i Walutowej. Rozporządzenie to zawiera również zasady, które mają zastosowanie do jednostek waluty krajowej tych Państw Członkowskich w okresie przejściowym kończącym się dnia 31 grudnia 2001 r. oraz zasady dotyczące banknotów i monet.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2596/2000 zmieniło rozporządzenie (WE) nr 974/98 w celu zastąpienia waluty Grecji euro.

(3) Rozporządzenie (WE) nr 974/98 określa harmonogram przejścia na euro w obecnie uczestniczących Państwach Członkowskich. W celu zapewnienia przejrzystości i bezpieczeństwa prawnego w odniesieniu do zasad regulujących wprowadzenie euro w innych Państwach Członkowskich, niezbędne jest ustanowienie ogólnych przepisów określających sposób ustalania różnych okresów przechodzenia na euro w przyszłości.

(4) W celu zapewnienia niezakłóconego przejścia na euro rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 wprowadza obowiązkowy okres przejściowy pomiędzy zastąpieniem walutą euro walut uczestniczących Państw Członkowskich a wyemitowaniem banknotów i monet denominowanych w euro.

---

4 Dz.U. C z […], […], str. […].
5 Dz.U. C z […], […], str. […].
6 Dz.U. C z […], […], str. […].
7 Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr nr 2596/2000 (Dz.U. L 300 z 29.11.2000, str. 2).

(5) W przypadku, gdy Państwo Członkowskie nie uzna okresu przejściowego za konieczny, z dniem przyjęcia euro banknoty i monety denominowane w euro staną się prawnym środkiem płatniczym w tym Państwie Członkowskim. Takim Państwom Członkowskim należy jednak umożliwić zastosowanie jednorocznego okresu stopniowego wycofywania, w trakcie którego w nowych instrumentach prawnych nadal wolno będzie czynić odniesienia do jednostki waluty krajowej Podmiotom aktywnym gospodarczo w takich Państwach Członkowskich da to więcej czasu na przygotowanie się do wprowadzenia euro i tym samym ułatwi proces przechodzenia z waluty krajowej na euro.

(6) Od banków należy wymagać wymiany banknotów i monet denominowanych w jednostce waluty krajowej na banknoty i monety denominowane w euro bez jakichkolwiek opłat w fazie podwójnego obiegu, z zastrzeżeniem określonych pułapów.

(7) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 974/98,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W treści rozporządzenia (WE) nr 974/98 wprowadza się następujące zmiany:

(1) Artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia:

(a) „uczestniczące Państwa Członkowskie” oznaczają Państwa Członkowskie wymienione w tabeli zamieszczonej w Załączniku;

(b) „instrumenty prawne” oznaczają przepisy legislacyjne i ustawowe, działania administracyjne, decyzje sądów, umowy, jednostronne akty prawne, instrumenty płatnicze niebędące banknotami i monetami oraz inne instrumenty mające skutki prawne;

(c) „kurs wymiany” oznacza nieodwołalnie ustalony kurs wymiany przyjęty przez Radę dla waluty każdego z uczestniczących Państw Członkowskich zgodnie z art. 123 ust. 4 zdanie pierwsze Traktatu lub zgodnie z ust. 5 tego artykułu;

(d) „dzień przyjęcia euro” oznacza dzień, w którym uczestniczące Państwo Członkowskie przyjmuje euro;

(e) „dzień wymiany środków pieniężnych” oznacza dzień, w którym banknoty i monety denominowane w euro uzyskają status prawnego środka płatniczego w danym uczestniczącym Państwie Członkowskim;

(f) „jednostka euro” oznacza jednostkę waluty, określoną w art. 2 zdanie drugie;

(g) „jednostka waluty krajowej” oznacza jednostki walut uczestniczących Państw Członkowskich, które są określone w dniu poprzedzającym przyjęcie euro w danym Państwie Członkowskim;

(h) „okres przejściowy” oznacza okres rozpoczynający się o godz. 00.00 w dniu wprowadzenia euro i trwający do godz. 00.00 w dniu wymiany środków pieniężnych;

(i) „okres stopniowego wycofywania” oznacza okres rozpoczynający się w dniu przyjęcia euro, w którym w nowych instrumentach prawnych nadal dokonuje się odniesień do jednostki waluty krajowej;

(j) „redenominować” oznacza zmieniać jednostkę, w której wyrażony jest niespłacony dług, z jednostki waluty krajowej na jednostkę euro, lecz bez wywoływania skutku zmiany warunków długu, co jest objęte właściwymi przepisami prawa krajowego.”

(2) Dodaje się art. 1a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 1a

Dzień przyjęcia euro, dzień wymiany środków pieniężnych i okres stopniowego wycofywania, jeżeli ma zastosowanie, dla każdego uczestniczącego Państwa Członkowskiego jest określony w Załączniku.”

(3) Artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Z mocą od określonych dni przyjęcia euro walutą uczestniczących Państw Członkowskich jest euro. Jednostką walutową jest jedno euro. Jedno euro dzieli się na sto centów.”

(4) Artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Banknoty i monety denominowane w jednostce waluty krajowej zachowują w swych granicach terytorialnych status prawnego środka płatniczego od dnia poprzedzającego dzień przyjęcia euro w danym uczestniczącym Państwie Członkowskim.”

(5) Dodaje się art. 9a w następującym brzmieniu:

„Artykuł 9a

Jeśli w danym uczestniczącym Państwie Członkowskim dzień przyjęcia euro pokrywa się z dniem wymiany środków pieniężnych, państwo to może stosować okres stopniowego wycofywania. W takim przypadku odniesienia do krajowych jednostek walutowych, które znajdują się w instrumentach prawnych, przez okres jednego roku począwszy od dnia przyjęcia euro należy czytać jako odniesienia do jednostki euro według odpowiednich kursów wymiany. Operacje dokonywane w

ramach tych instrumentów prawnych realizowane są jedynie w jednostce euro. Stosuje się zasady dotyczące zaokrąglania przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1103/97.

Dane Państwo Członkowskie może ograniczyć zakres stosowania ust. 1 do określonych rodzajów instrumentów prawnych lub do instrumentów prawnych przyjętych w określonych obszarach.

Dane Państwo Członkowskie może skrócić okres, o którym mowa w ust. 1."

(6) Artykuł 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 10

Począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r. Europejski Bank Centralny wprowadzi w obieg banknoty denominowane w euro. Banki centralne uczestniczących Państw Członkowskich od dnia wymiany środków pieniężnych wprowadzą w obieg banknoty denominowane w euro.

Bez uszczerbku dla art. 15, banknoty denominowane w euro są jedynymi banknotami o statusie prawnych środków płatniczych w uczestniczących Państwach Członkowskich.

Artykuł 11

Począwszy od dnia wymiany środków pieniężnych, uczestniczące Państwa Członkowskie wyemitują monety denominowane w euro i centach i zgodnie z wartościami jednostkowymi oraz z danymi technicznymi, które Rada może ustalić w myśl art. 106 ust. 2 zdanie drugie Traktatu. Bez uszczerbku dla art. 15 oraz postanowień umów zawartych zgodnie z art. 111 Traktatu, monety te są jedynymi monetami o statusie prawnych środków płatniczych w uczestniczących Państwach Członkowskich. Poza instytucją emitującą monety oraz osobami konkretnie wyznaczonymi na mocy przepisów krajowych emitującego Państwa Członkowskiego, żadna ze stron nie jest zobowiązana do przyjęcia w trakcie jednej płatności więcej niż 50 monet."

(7) Artykuł 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Artykuły 10, 11, 14, 15 i 16 stosuje się w każdym uczestniczącym Państwie Członkowskim począwszy od odpowiedniego dnia wymiany środków pieniężnych.".

Artykuł 14

Odniesienia do krajowych jednostek monetarnych, które znajdują się w instrumentach prawnych, istniejących w dniu poprzedzającym dzień wymiany środków pieniężnych, powinny być czytane jako odniesienia do jednostki euro

według odpowiednich kursów wymiany. Stosuje się zasady dotyczące zaokrąglania przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1103/97.”

(8) W art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

(a) W ust. 1 i 2 słowa „po zakończeniu okresu przejściowego” zastępuje się słowami „od dnia wymiany środków pieniężnych”.

(b) Dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:

W okresie, o którym mowa w ust. 1, banki w uczestniczących Państwach Członkowskich przyjmujących euro po dniu 1 stycznia 2002 r. wymienią banknoty i monety denominowane w walucie krajowej będące w posiadaniu klientów tych banków na banknoty i monety denominowane w euro bez opłat i ograniczeń do pułapu ustalonego w prawie krajowym. Banki mogą wymagać zawiadomienia, jeśli kwota przeznaczona do wymiany przekracza pułap określony przez bank jako przypadający na gospodarstwo domowe.

Banki, o których mowa w akapicie pierwszym, wymienią banknoty i monety krajowe przedstawione przez osoby niebędące klientami danego banku bez opłat do pułapu określonego przez bank lub prawo krajowe.”

(9) Tekst znajdujący się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako Załącznik.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich zgodnie z Traktatem, podlega Protokołom 11 i 12 oraz art. 122 ust. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Państwo Członkowskie	Dzień przyjęcia euro	Dzień wymiany środków pieniężnych	Państwo Członkowskie korzystające z okresu stopniowego wycofywania	Koniec okresu stopniowego wycofywania
Belgia	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Niemcy	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Grecja	1 stycznia 2001 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Hiszpania	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Francja	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Irlandia	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Włochy	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Luksemburg	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Niderlandy	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Austria	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Portugalia	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy
Finlandia	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2002 r.	nie dotyczy	nie dotyczy